

Belge 2Gizli

II "Türkiye Komünist Partisi"nin Çalışması ve Taktiği üzerine karar.

Türk halkına yardım etmesi için Türkiye Komünist Partisi'nin şu andaki ödevi :

1- Alman ve İtalyan faşizminin kışkırtıcı askeri politikası yüzünden büyük bir tehlikeyle karşı karşıya bulunan barışı ve ülkesinin bağımsızlığını korumak;

2- Alman faşizminin ekonomik ve politik etkisini arttırma ve Türkiye'yi kendi askeri görüngesine çekme çabalarına enerjik biçimde karşı koymak;

3- Halkın demokratik hak ve özgürlüklerini gerçekleştirmek ve genişletmek;

4- İşçilerin, köylülerin, esnafın, küçük ticaret erbabının, hizmetçilerin, memurların ve şehir orta katmanlarının maddi durumlarını iyileştirmek.

Bu görevleri yerine getirebilmesi

İçin Türkiye Komünist Partisi'nin, emekçi halkın her tabakasıyla yakın ilişkiye ve onların tam güvenime gereksinimi vardır. Ne var ki, parti bu güveni ancak kitleler arasında çalışarak kazanabilir.

Saptamak zorundayız ki, partinin ödevini yapabilmesi için gerekli koşullar yok, çünkü parti kitlelerden soyutlanmış durumda. Komünistlerin uğradıkları zararlara ve kişisel tüm özverilerine karşın, partinin, eylemlerinde ciddi başarılarla daha önüne geçmesi bu yalıtılma durumuyla açıklanmaktadır.

Parti yönetimi çalışmalarında kullandığı taktik ve yöntemlerde ciddi sekter hatalar yaptı. O, barışı korumak ve savunmak için, demokrasi için, faşizme ve harp kundakalarına karşı, emekçi kitlelerin maddi durumlarını iyileştirmeye yönelik somut bir amaç belirleyip kitleler içinde geçmiş çaplı bir mücadele yaparak Komünist Enternasyonalin VII Dünya Kongre'sinde alınan kararları hayata geçirmeyi başaramadı.

Parti yönetiminin yanlışlarının baş nedeni, kemalistlerin ülkede

tekbaşına

v politik egemenliklerini kurdukları zamandan beri, onun kemalizme karşı sistemli olumsuz davranışları. Parti yönetimimin bütün eylemlerindeki sekteçiliğin kökü de bundadır. Parti, kemalistlerin İngiltere ve Fransa ile bağladıkları sözleşmelerle ulusal çıkarlara zarar verdiklerini, Musul ve Osmanlı borçları gibi yaşamsal önemdeki sorunlarda boyun eğmelemini örnek göstererek, iktidar partisinin artık, ulusal bağımsızlığı etkin biçimde savunacak ve bundan sonra toplumsal ve siyasal reformlar yapacak durumda olmadığı sanısında idi. Buradan çıkarak şu sonuca varılmıştı: Kemalist hareket, burjuva demokratik devriminin hiç bir sorununu çözemez, bu nedenle kemalist diktatörlüğü alması edilmeli ve doğrudan doğruya « işçi ve köylü demokratik diktatörlüğü » ile değiştirilmelidir. Parti, Halk Partisi'nde çok sayıda ilerinin varlığını ve ileride bunun pekâlâ ilerici rol oynayabileceğini gözden kaçırmıştı. Oysa bu, Halk Partisi'ne karşı genel olarak savaş değil, ona baskı yapma taktik hattını telkin etmekteydi.

Kemalistlerin rolünü böyle yanlış değerlendirme, parti yönetimini, de-

mokratik gelişmeyi elbirliğiyle ilerletmek için kemalist hareketteki ilerici unsurlarla anlaşma yapma olanağından yoksun bıraktı. Bu yanlış değerlendirme, ülkenin demokratik gelişme çizgisi üzerine partinin doğru istemler ileri sürmesine, bu uğurda halk kitlelerinin kazanılmasına ve bu istemlerin gerçekleştirilmesi için hükümetin sıkıştırılmasına da engel oluşturdu.

Ülkemizdeki durumun bu yanlış değerlendirilmesi esas olarak parti yönetiminin yaptığı tüm hataları anlatmaktadır.

Barışı ve de Türkiye'nin
bağımsızlığını korumak için kitleleri
kazanma mücadelesinde yaptığı
hatalar şunlardır :

mücadelede

← Parti yönetiminin, kemalistlere ilişkin doğru olmayan değerlendirmesinin sonucunda, ülke içinde ve dışındaki savaş kışkırtıcılarıyla mücadele için kemalist çevrelerde müttefik aramada ve bunların yardımıyla harbe karşı ve ülkemizin bağımsızlığını sağlama işinde tutacağı yolu bulamadı.

Hitler faşizminin ülkemizle olan ticaret ilişkilerinin, özellikle bunların bize uzman ve profesör ola-

mak çalışan ajanları sayesinde ilke-
mizin içişlerine karışma yettirmiş-
lerinin, yerli gerici güçlerle bağlar
örpütleyerek memleketimizi Hitler
faşizminin askersel cephesine çek-
me ve bizde acımasız bir faşist
diktatörlük kurma çabalarının ül-
kemimizin bağımsızlığı ve barış için
yarattığı korkulu durumu parti, halk
kitlelerine yeterince gösteremedi,

kitlelerini

Hal v harekete getirip ^{güçlendirme işinde olduğu gibi} barış
Türkiye ile SSCB arasındaki ^{ve ittifak} dostluk
ilişkilerini güçlendirme işinde de,
partide, keza onun kemalist hükü-
metle ilgili doğru olmayan dav-
ranışı engel oldu. Parti yönetimi,
aynı şekilde, bu konuda da, kemalist
hükümetin politikasını yalnızca ele-
ştiriyor ve kitlelere Türk hükümeti-
nin bu ittifakla ilgili tutumunda
dürüst olmadığını, onun kendini bü-
yük ölçüde emperyalist devletlere bağ-
lı hissettiğini göstermeğe çalışıyor-
du.

Parti yönetimi Ulusal Devrim'in
kazanmalarının ve devrimci gelenek-
lerinin önemini yeterince anlama-
mıştı. Parti, kitlelere ulusal dev-
rimin önemli yanlarını açıkla-
yıp Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin
en doğru savunucusu olarak hare-

ket edeceği yerde o, kendi davranışlarıyla kitlelerden soyutlandı ve böylece kemalist Halk Partisi'nin, ulusal bağımsızlığın ve ulusal omurun biricik savunucusu olarak görünme uğraşılarını kolaylaştırdı.

Parti yönetiminin kemalist hükümet ile Halk Partisine ilişkin alanlardaki hatalı değerlendirmeleri, keza örgütün kitlelerden kopmasına yardım etti ve de partinin, devrimci reformlarını geliştirme için kemalistleri zorlama amacıyla kitleleri seferber etmesini engel oldu. Söz konusu reformlarla ilgili olarak, onları ilerletme istekleri yapacağı, hükümete vaatlerini sürekli hatırlatacağı ve bu yolda Halk Partisi sıralarından güçler kazanmak için eleştirilerinde olumlu bir tutum alacağı yerde, Parti yönetimi, bu reformlara karşı tamamen olumsuz bir davranış yolunu tuttu ve kitleleri reformların devamı ile ilgilendiremedi. Bu ise sonraki şu hatayı doğurdu: İşletmelerde ve köylerde varolan yığın-sal örgütlerdeki kitleler içinde çalışmanın çözücü öneminin küçümsemesi.

Parti yönetiminin yanlış tes-

biti, aynı şekilde komünistlerin Halk Partisine ve onun etkisindeki kitle örgütlerine ilişkin tutumunda da kendini gösterdi. Halk Partisi'ndeki gerici yönelisleri eleştireceği, onlarla mücadele edeceği ve böylece, onun sıralarındaki ilerici öğeleri destekleyeceği yerde, Parti, Halk Partisi'nin bütün politikasına, hiçbir ayırım yapmaksızın, top-tan mahkûm etmeğe ve Halk Partisi'nin gericilikle uzlaşmaya gittiğini, kapitalizme teslim olduğunu sürekli vurgulayarak, ona karşı total bir savaşa kalktı. Kitleler bu hedefi anlayamadı; bu yöneliş komünist partisini yığınlardan uzaklaştırdı ve Halk Partisi'nin kitleleri etkilemedeki tekeli ni koruma uğraşlarını kolaylaştırdı. Böylece Parti, Halk Partisi'ndeki gerici unsurlara karşı, oradaki ilerici güçlerle birlikte mücadele etme olanağından kendini yoksun etmiş oldu.

Parti yönetiminin yapılmış hataların bilincine varış, kulağa çok ciddi ödev-ler fısıldıyor: Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi bildirisinde işaret edildiği gibi, emekçi halk açısından bu yanlışlarda açıklanan tehlike, derhal tüm ciddiyetiyle, kesinlik ve kararlılıkla komünist partisinin sektelikten kendisini

tamamıyla kurtarmaya, işletmelerde, köylerde, varolan örgütlerde, azami dikkat ve emeğiyle gerçek bir kitle çalışması yapmağa zorluyor.

Bu kitle çalışmalarında partinin ileri sürdüğü legal istemler dile getirilmeli, eylemler yiğintilerin gözü önünde yapılmalıdır. Barışı ve ülkenin bağımsızlığını güvence altına almak için, demokratik hakları elde etmek ve geliştirmek için, en başta işgücünü ödemedi ve çalışma koşullarını iyileştirilmedi olmak üzere, sosyal güvenliği pekiştirmek için, kitleleri kazanma (çalışmalarında propaganda) ve aydınlatmalarda ve isteklerini formüle etmede yiğintilere yardımcı olma ^{isinde} bizim yoldaşlar, işletmelerde olsun, dairelerde olsun, azami derecede girişimci olmak zorundadırlar.

amacıyla

Bizim yoldaşlar tüm Kitle Örgütlerine gitmeli ve bu örgütlerin ödevlerini gerçekleştirmek için onlarda olumlu çalışmalıdır. İşletmelerde olduğu gibi, örgütlerde de, gerici-lere, harp kışkırtıcılarına ve demokrasi düşmanlarına karşı mücadelede kitlelere yardım etmeli ve böylece ülkenin bağımsızlığını ve barışı sağlamalıdır.

Faşizm tarafından, onun askerrel

kışkırtıcı çevreleri tarafından ve Türkiye'deki gerici güçler tarafından oluşturulan ve Türkiye ile Türk halkına tehdit eden büyük tehlike karşısında bizim yoldaşlar köyde ve kırsal bölgelerde geniş çaplı açıklayıcı çalışmalar yapmalı ve bu tehlikeyi defetmek için köylülerle şehir emekçileri arasında sıkı bir mücadele birliği gerçekleştirmelidirler. Komünistler, köylü halkın ekonomik gereksinimlerine ^{günlük yaşam} etmek, onun durumunu iyileştirmesine yardımcı olmak, yeter ölçüde toprağa sahip olma isteklerini desteklemek, topraklandırma kanunlarını uygulamak politikasını sürdürmek zorundadırlar.

Yardımlar

Komünistler, hükümetin, barışı korumaya, ülkenin siyasal ve ekonomik bağımsızlığını sağlamaya, ulusal devrimin kazanımlarını himayeye yönelik iç ve dış politik önlemlerini tutmak zorundadır, çünkü bu tür eylemler Türk halkının gerçek çıkarlarına uygundur. Aynı zamanda Parti istiyor ki, hükümet emeği koruyan kanunları geliştirici tedbirler alsın, bütün emekçilerin çıkarlarına yansıtılan kanunlar çıkarsın, halkın hak ve özgürlüklerini genişletsin, bu amaçlara uygun ekonomik politikayla halkın maddi duru-

iyi leştirsin, çalışma ilişkilerini düzen-
lesin, ulusal bağımsızlığı korumak için
halkın tüm güçlerini seferber edecek
ve geliştirecek yegane yol olan iler-
ici reformlara devam etsin, özelli-
kle de demokrasiyi geliştirsin. Parti,
hükümetin aldığı önlem-
leri eleştirmekten vazgeçmiyor, eğer
bu önlemler emekçi halkın çıkarlarıy-
la çelişirse ya da hükümet, yerli ge-
rici güçler karşısında gerilerse veya
Hitler faşizminin Türkiye'yi askersel
cepheye çekme cabalarına boyun
eğerse. Komünistler, halkımızı tehdit
eden tehlikeyi iyice kavramak ve özgür-
lük yanlısı ve barışsever tüm halk
güçlerini Birleşik Halk Hareketi sıra-
larında toplamak ve tehlikeyi ortadan
kaldırmak için bütün önleyici önlem-
leri almak zorundadırlar.

Komünistler anlamalıdır ki, ül-
kemizde burjuvazi siyasal görüşlerin-
de ve istemlerinde hiç de fikir birli-
ği içinde değildir. Burjuvazi kampın-
da hükümetin ekonomi politikasıyla
ilgili sorunlarda, dış politikasında
ve toplumsal önlemlerinde çok ciddi
anlaşmazlıklar vardır. Bu nedenle ko-
münistlerin görevi, politikalarında,
söz konusu anlaşmazlıkları gözönünde
bulundurarak burjuvazinin ilerici güç-

leriyle birlikte, burjuva kampındaki gerici tabakalara karşı etkinliklerde bulunmaktır.

Komünistlerin bu tür tutumları, onların komünist programlarından vazgeçtikleri anlamına gelmez. Fakat biz şimdi daha sosyalist devrimi önümüzde değiliz; biz hâlen burjuva demokratik devrimi problemlerini çözmeye arifesindeyiz. O nedenle, komünistlerin ödevi, politikalarını belirlerken, sloganlarını ve istemlerini formüle ederken maksimum esneklik göstermektir, ki bunlar, her anın somut somut durumuna uygun düşsün ve kitleleri azamî ölçüde harekete getirsin.

Ülkemizdeki durum komünist partisinin etkinlik göstermesi için elverişlidir. Parti, bugünkü kitlelerden soyutlanmış olma durumuna son verebilir mi? Bu, yapılan hataların kavranmasına, onların kayıtsız şartsız düzeltilmesine, yüreklilikle yapılacak girişimlere ve taktik alandaki elâstikiyete bağlı olacaktır. Bir de, önümüze konulan ödevlerin yerine getirilmesiyle ilgili büyük güçlükleri anlamış olmamıza bağlıdır: Biz zannetmemeliyiz ki, yapılan sekterce hataların

bilincine varmış olmamız, çalışmalarımızda yaptığımız taktik dönüşüm bize, hemen başarı sağlamamız için yeterlidir. İktidarlara bize enerjik bir şekilde karşı koyacaklar ve engeller çıkaracaklardır. Biz ilk iş olarak yeni çalışma yöntemlerini benimsemeli ve bunları mükemmelleştirmeliyiz. Bizi bekleyen eylemlerin içerdiği güçlükler yüzünden eski sektör hataları yinelenmelidir. Parti, bu yeni taktiği cesurca uygulayarak, hiçbir ilkesizliğe meydan vermemek için gidişi yakından izlemek ve Komünist Enternasyonalin VII Dünya Kongre'sinde belirlenen yönde ve en geniş kitlesel çalışma yolunda kararlı ve devamlı yürümek zorundadır» x).

Ocak 1937

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

(Komünist Enternasyonal
Seksiyonu)

(Komünist Enternasyonalin sekre-
tarınca 14 Şubat 1937'de onay-
lanmıştır. Tut. № 116).

x) Aynı kaynak: F. 495, op. 20, d. 550,
s. 23-27.

Ruşçadan çeviri